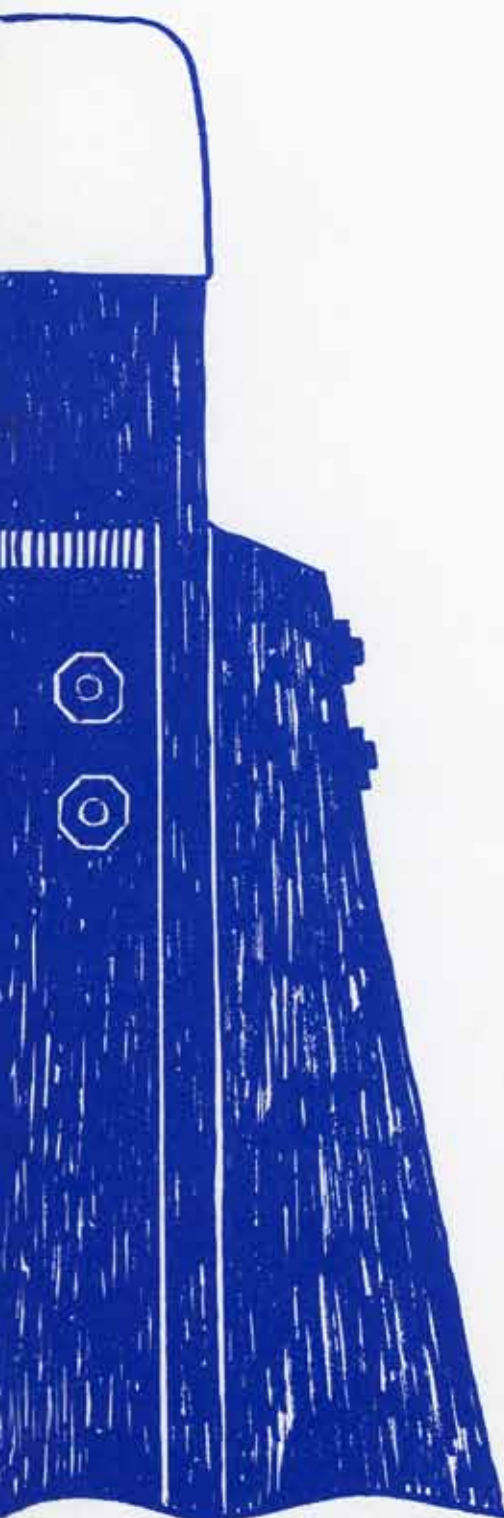

dorpsorgaan

spaarndam

dorpsorgaan

BLAD VAN DE DORPSRAAD SPAARNDAM

onder verantwoordelijkheid van de redactie.

19e jaargang 1985 no. 4

Redactieleden:

Ageeth Kroon
Hanneke Luytze
Coen v. Reijendam
Teuni v/d Sluys
Dees Verdurmen

Redactie-adres: Visserseinde 71, Spaarndam

PIET STAPEL OPGESTAPT

Het personeel van Scheepswerf Stapel heeft op donderdag 3 oktober jl. afscheid genomen, tijdens een bijzondere bijeenkomst in de Zoete Inval, van hun directeur Piet Stapel.

Tijdens deze bijeenkomst is de heer Stapel vanwege zijn activiteiten in het bedrijf en daarbuiten, benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Deze onderscheiding ontving hij uit handen van de Haarlemse wethouder, de heer Kraak.

In een krantenartikel in het Haarlems Dagblad van 17 oktober jl. is uitvoerig aandacht besteed aan de belangrijke rol die Piet Stapel gedurende 37 jaar binnen dit bedrijf heeft gespeeld.

Met het vertrek van Piet Stapel is nu een einde gekomen aan het leiding geven door drie generaties Stapel aan dit voor Spaarndam zo bekende bedrijf dat zich in 1918 hier vestigde.

De naam van de Scheepswerf zal ons echter blijven herinneren aan de vele Stapels die leiding aan dit bedrijf hebben gegeven.

Uit het krantenartikel blijkt dat het niet alleen gelukt is als bedrijf te overleven, maar, zoals Stapel met enige trots moet hebben opgemerkt, dat dit zelfs is gelukt zonder overheidssteun.

Dat op deze plaats aandacht wordt besteed aan de persoon van Piet Stapel houdt vooral ook verband met zijn buiten het werk ondernomen activiteiten.

Het Spaarndamse verenigingsleven en het dorp als leefgemeenschap had, niettegenstaande zijn drukke baan, in ruime mate zijn belangstelling.

Stapel heeft zich dan ook vele jaren verdienstelijk gemaakt als bestuurslid van de plaatselijke voetbalclub, de S.F. Spaarndam.

Ook in de watersport bekleedde hij vele jaren een bestuursfunctie. Verder heeft hij een aantal jaren zitting gehad in de Haarlemse Sportraad.

Bij de tot stand koming van het Dorpshuis heeft hij een bemiddelende rol vervuld gezien de hierbij gerezen tegenstellingen tussen de verschillende belangengroepen.

Op verzoek nam hij tijdens de voorbereiding en bouwphase van het Dorpshuis het voorzitterschap van het Stichtingsbestuur op zich.

Na de opening van het Dorpshuis verliet Piet Stapel, zoals was overeengekomen, weer het Stichtingsbestuur.

Zijn binding met het Dorpshuis is er echter nog steeds door zijn lidmaatschap van de Begeleidingscommissie Dorpshuis.

Voor de viering van het 700-jarig bestaan van Spaarndam werd opnieuw een

beroep op Piet Stapel gedaan om als voorzitter de activiteiten te begeleiden.

Ook bij het tot stand brengen van vele andere goede activiteiten en voorzieningen in ons dorp was hij vaak bereid zich hiervoor in te zetten.

Een woord van dank Piet, voor je grote betrokkenheid en inbreng bij al deze activiteiten, is bij deze gelegenheid o.i. op zijn plaats.

Hopelijk kun je in goede gezondheid en met meer vrije tijd nu ook eens genieten van voorzieningen die je hebt helpen tot stand brengen.

Redactie

mededelingen van de dorpsraad

De dorpsraad heeft: ...

1. ... aan burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude verzocht in Spaarndam-Oost richtingsbordjes "bouwverkeer" te plaatsen, zodat verkeer bestemd voor de bouwplaats Talesiuspark niet maar rondrijdt in woonstraten waar men niets te zoeken heeft. De gemeente heeft inmiddels op goede en duidelijke wijze inhoud aan het verzoek gegeven;
2. ... aan de NZH gevraagd er nauwkeuriger op te willen toe zien dat de bussen welke naar Spaarndam gaan behalve het goede lijnnummer ook de plaatsaanduiding 'Spaarndam' dragen;
3. ... U al eerder bericht dat hij aan burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude heeft gevraagd de doelpalen op het trap/speelveld aan de Ringweg te herplaatsen en zo mogelijk het veld van een afrastering te voorzien. Inmiddels is bericht gekregen dat de doelpalen weer zullen worden aangebracht, doch dat een afrastering en financiële redenen niet tot de mogelijkheden behoort. Bezitters van honden roepen we daarom op er op toe te willen zien dat hun viercooters hun behoeften niet op het trap/speelveld doen;
4. ... een bezwaarschrift ingediend bij burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude tegen de ontwerp-beschikking aanvraag nieuwe hinderwetvergunning fa.Rutte Recycling. De dorpsraad is van mening dat:
 - een verbod opgenomen dient te worden om geurverspreidende stoffen buiten de hallen op te slaan en te ver- of bewerken;

- de onderschrijdingspercentielen niet in overeenstemming zijn met de normen;
- nu in de ontwerp-beschikking het opslaan van geurverspreidende stoffen buiten de hallen niet is verboden, het onjuist is de geurbelasting van de stoffen en werkwijzen buiten de aanvraag te houden;
- het onjuist is dat in de voorschriften al een verkapte vergunning voor uitbreiding van de hallen en het oprichten van een of meer schoorstenen zijn opgenomen;
- een productie-afstemming, gerelateerd aan de capaciteit van de bestaande hallen, ontbreekt;
- aan diverse aspecten uit het zwartboek "Van mesthoop tot wanhoop" onvoldoende aandacht is besteed in de ontwerp-beschikking;

5. ... t.g.v. het 700-jarig bestaan van Spaarndam van de "Vereeniging Haerlem" als geschenk aangeboden gekregen een aantal zgn. ANWB-monumentenbordjes. Op deze bordjes komen bondige teksten te staan waardoor geïnteresseerden attent worden gemaakt op een stukje lokale geschiedenis en/of bijzonderheden over het monument waartegen het bordje is aangebracht. De dorpsraad heeft dit geschenk graag aanvaard. T.z.t. zullen de bordjes worden aangebracht, nadat in overleg de teksten zijn opgesteld. De "Vereeniging Haerlem" is een vereniging tot bevordering der kennis van het heden en verleden van Haarlem en omstreken, en is opgericht in 1901;
6. ... aan Rijnland gevraagd wat de aanzienlijke renovatie van de Grote Sluis omvat, of er schade valt te vrezen voor panden in de onmiddellijke omgeving en wat er gedaan wordt om overlast en evt. schade te voorkomen en te vergoeden. Rijnland heeft als telefonische reactie inmiddels gegeven dat een expert is ingeschakeld om vast te leggen hoe de huidige situatie van de panden is. Toegezegd is dat nog verder mondeling overleg zal volgen;
7. ... bij de politie onder de aandacht gebracht dat herhaaldelijk het inrijverbod Sluissteeg wordt overtreden, zowel door automobilisten als (brom)fietzers. Gevraagd is om strenger toezicht hierop;
8. ... zich al langere tijd ingespannen om in het kader van het beschermde dorpsgezicht van Spaarndam de oorspronkelijke straatnaamborden (wit geëmailleerde met zwarte letters) herplaatst te krijgen. Burgemeester en wethouders van Haarlem hebben ons medegedeeld hieraan in de loop van de tijd gestalte te zullen geven;
9. ... burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude op de aanwezigheid van overmatig veel onkruid in Spaarndam-Oost gewezen. Het college erkent dit en deelt mede, dat zulks een gevolg is van langdurige ziekte van een buitendienst-ambtenaar, maar hoopt in de toekomst de onkruidaanwezigheid weer op een aanvaardbaar peil te kunnen brengen;
10. ... op de openbare vergadering van 28 oktober j.l. het uitgewerkte bomenplan voor oud-Spaarndam, waarvan de uitvoering aanstaande is, aan de orde gesteld. Dit plan is tot stand gekomen mede door inspraak van de Spaarndamse bevolking. Enige kritiek werd nog gehoord t.a.v. de herbeplanting van het Kerkplein met één boom i.p.v. de bestaande zes boompjes. Dit punt is tijdens de inspraak kennelijk aan de aandacht ontsnapt. Gevraagd is om alsnog te overwegen er zes boompjes te plaatsen;

11. ... het plan voor nieuwe openbare straatverlichting in de oude dorpskern ontvangen en in de openbare vergadering van 28 oktober j.l. aan de orde gesteld. De aanwezige dorpsgenoten kozen in meerderheid (via een prent) voor het vierkante armatuur en het oranjeleukige licht (is nu al aanwezig in een proefmodel).
12. ... van burgemeester en wethouders van Haarlem bericht ontvangen dat in een gesprek met Rijnland is afgesproken dat:
 - Rijnland een plan tot herplaatsing remmingwerken aan de gemeente zal doen toekomen, waarna b. en w. een bestuurlijke reactie zullen geven;
 - Rijnland zal nagaan of er als wegbeheerder mogelijkheid is om voor de dorpsdijk een maximale snelheid van 30 km/u in te voeren;
 - Rijnland een onderzoek zal doen naar evt. herplaatsing van sluisdeuren Kolksluis. Herplaatsing zal sterk afhankelijk zijn van de beschikbare financiële middelen;
 - Rijnland zal onderzoeken of er een technische oplossing is voor het wateroverlast Slaperdijk;
13. ... een kopie van een brief ontvangen die burgemeester en wethouders van Velsen hebben gezonden aan gedeputeerde staten van Noord-Holland en waarin laatstgenoemd college wordt verzocht initiatief te nemen om tot bestuurlijk overleg te komen inz. de evt. aanleg van een rondweg om Spaarndam;
14. ... van burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude bericht ontvangen dat dit college onze bezwaren tegen de voorgenomen bouw van een portiershuisje/schaftruimte op het terrein van Rutte Recycling ongegrond heeft verklaard;
15. ... van burgemeester en wethouders van Haarlem ontvangen de mededeling dat het college voornemens is om gunstig te beschikken op de aanvraag nieuwe hinderwetvergunning van fa. Joh. Bouwens, Vissers-einde 8. De vergunning zal worden verleend onder 38 voorschriften.
16. ... advies uitgebracht aan burgemeester en wethouders van Haarlem m.b.t. het verbouwplan perceel Spaarndammerdijk 85/85A alhier.

VERKIEZING VOOR DE DORPSRAAD.

De dorpsraad is de gekozen vertegenwoordiging van de Spaarndamse gemeenschap.

Gekozen houdt in dat regelmatig, statutair vastgelegd, een of meer leden de dorpsraad verlaten en vervangen moeten worden door nieuwe leden.

Dat zoeken naar kandidaat-leden is iedere keer weer een moeilijk punt. Immers, vrijwel nooit meldt iemand zich vrijwillig en dan wordt het binnen de dorpsraad namen noemen, mensen benaderen, wikken en wegen.

Dan volgt de verkiezing (met steeds een zeer redelijke opkomst), maar dikwijls is het aantal kandidaten waaruit gekozen kan worden zo gering dat van een grote keus niet gesproken kan worden.

De dorpsraad behoort een afspiegeling te zijn van de hele Spaarndamse bevolking, van oost tot west, van jong tot oud. De dorpsraad geeft gevraagd en ongevraagd advies over zaken die het dorp aangaan. Wat de dorpsraad doet, is o.m. te lezen in het "Dorpsorgaan" onder het kopje "de dorpsraad heeft: ..." De dorpsraad bepaalt bovendien zelf welke zaken er aangepakt moeten worden, hiertoe aangezet door vragen, opmerkingen, ideeën vanuit de bevolking.

In 't voorjaar worden er weer verkiezingen gehouden om ontstane vakatures op te vullen. We zijn er van overtuigd dat vanuit "jongeren" enthousiasme is om er voor te zorgen dat "Spaarndamse zaken" aangepakt worden, en dat er bij de categorie mensen die niet (meer) aan het "werkproces" deelnemen, behoefte bestaat de energie te steken in het werk van de dorpsraad. Pols een van de dorpsraadsleden eens hoe het werk in de dorpsraad er uit ziet, wat verwacht wordt, hoeveel tijd er in gaat zitten.

Binnenkort wordt de verkiezingsprocedure gestart. Wacht daarom niet te lang, en steek Uw licht op bij:

K.DE BOER,	IJdijk	30,	tel. 371782
P.F.DE MEESTER,	Kerklaan	28,	tel. 372893
B.RADEMA-METZELAAR,	Grote Sluis	16,	tel. 371771
J.G.BISCHOT,	Cl.v.Kietenstraat	1,	tel. 372770
H.J.OUD,	Taanplaats	34,	tel. 371845
T.VAN DER SLUYS-WALRAVEN,	Wolfsenstraat	4,	tel. 371850
M.M.DE ZWART-JOOSTEN,	de Geusplein	2,	tel. 380446

Veiligheid Spaarndam

Sticker actie

Sticker actie

Het probleem is eigenlijk al zo vaak aan de orde geweest in het Dorpsorgaan, maar ook in de dorpsgesprekken, dat 't wat op herkauwen lijkt, om er nog weer eens over te beginnen.

Maar ... ons dorp is, zeker voor jeugdige en oudere weggebruikers onveilig, onoverzichtelijk en veel te druk.

Het wordt zelfs met de dag drukker. Ondanks velerlei en jarenlange inspanning van zowel particulieren als de Dorpsraad zijn er tot nu toe maar weinig verbeteringen aangebracht door de overheden. We kijken met angst en beven uit naar de te verwachte verkeerstoe name "dankzij" de Velserbroekbebouwing en het toenemend recreantenaantal rondom ons dorp.

Ook Spaarndam-Oost heeft al last van snelheidsmaniaken: Auto's racen door de Dr de Nijestraat of vliegen laag over op de Ringweg, om van de Provinciale weg nog maar even niet te spreken.

We hopen dat de geplande herprofilering de verkeerssituatie langs de Ringweg zal verbeteren.

Maar om een ieder, maar zeker U als dorpsgenoot, nog weer eens met de neus op de feiten te duwen, hebben wij onderstaande sticker laten drukken.

Alle basisschoolkinderen ontvangen zo'n sticker.

We hopen dat ze niet op kastjes of tafels verdwijnen, maar gebruikt worden om een ieder duidelijk te maken dat Spaarndam veiliger moet!!!!!!

IEDER, DIE WAT VOOR DEZE AKTIE VOELT, KAN GRATIS EEN STICKER AFHALEN BIJ:

de Rabobank Ringweg
Hulpsecretarie Westkolk
Knijnenburg -IJdijk

PLAK DE STICKER OP EEN DUIDELIJK
ZICHTBARE PLAATS. (bijv de achterraut
van uw auto) en bedenk ook.....
.GOED VOORBEELD DOET GOED VOLGEN..

Namens de Dorpsraad
Greet de Zwart

verenigingsnieuws

VARA-speelgoedactie Spaarndam.

Dorpsgenoten,

Ook dit feest is weer voorbij,
want op 4 december j.l. werd het
St.Nicolaasfeest in "DE BASIS" ge-
vierd, en waren daarbij aanwezig.

Een heerlijke middag, want ik
kon, evenals voor de peuters van
"t BRINKERTJE", de goed heiligman
vertegenwoordigen. Een dat dit na
20 jaren nog mocht gebeuren, was echt
een dubbel feest voor mij.

De kienavond op 1 november j.l.
had een bruto opbrengst van maar
liefst f 1982,46.

Daar de maand december voor kin-
deren een enerverende tijs is, hebben
we met de directie van het kinder-
tehuis toch de afspraak kunnen maken
om in januari volgend jaar voor deze
kinderen nog iets extra's te doen
vanwege het 20-jarig contact met
"DE BASIS". Voor de groten wordt het
misschien een bowlingmiddag en voor
de kleintjes een poppentheater of
iets dergelijks.

Dat alles was, en is mogelijk ge-
worden door U allen die hiertoe hebben
bijgedragen. HEEL, HEEL HARTELIJK DANK
hiervoor namens kinderen, personeel
en directie van kindertehuis "DE BASIS".

Tot slot namens de werkgroep be-
dankt en tot ziens,

Eef Halewijn
en
Ans Roza.

Een opmerking over passende schaatsen.

Nog belangrijker dan de kwaliteit
van Uw glij-tijzers, is de maat van de
schoen.

Te kleine schaatsen zien we niet
te vaak, wel te grote. Die bederven
vooral voor de aanlerende kinderen
het grote ijsplezier:

- door de vorming van blaren;
- technisch goed leren schaatsen gaat
op goed passende schoenen nu eenmaal
gemakkelijker.

Om deze redenen willen de ijsclub
"Nova Zembla" en de schaatsenruilbeurs
aan het Liewegje er met nadruk op wij-
zen dat U bij het aanschaffen van nieuwe
schaatsen zeer goed op de maat moet
letten en niet te groot. Ook raden zij
U aan te grote schaatsen voor een klei-
nere maat om te ruilen. Juist door de
ruilbeurs is het mogelijk ieder jaar op
passende schaatsen te rijden.

Veel schaatsplezier,

Schaatsruilbeurs Lenie Hugtenburg
Liewegje 20
IJsclub "Nova Zembla".

REKREATIEF VOLLEYBAL IN SPAARNDAM

Rekreatief volleybal is volleybal
afgestemd op de mogelijkheden van
mensen, die geen wedstrijdvolley-
bal willen spelen. Door aanpas-
sing in de spelregels, vooral
op het gebied van techniekbeoor-
deling en team-samenstelling,
kan rekreatief volleybal door
iedereen gespeeld worden. Centraal
in het spel staat, dat de teams
met elkaar spelen en niet tegen
elkaar. Elk team zal zijn best
doen voor de overwinning, dit
is een vanzelfsprekend gegeven.
Echter de sfeer waarin dit ge-
beurt typeert het rekreatief
volleybal. Deze benadering van
het spel geeft jong en oud de
gelegenheid volleybal te spelen
op een inspannende, gezellige
wijze, waarbij tegelijkertijd op
een positieve manier iets aan de
gezondheid wordt gedaan.

Binnen Spaarndam geeft
'Volleybal Club Spaarndam' U
iedere vrijdagavond de mogelijk-
heid tot rekreatief volleybal,
van 19.30 tot 21.00 in het
Dorpshuis.

KERSTMUSICAL SPAARNESCHOOL

De Spaarneschool bestaat dit jaar 115 jaar.

Daarom is er dit jaar besloten de Kerstmis eens extra feestelijk te
vieren.

Voorafgaande aan de Kerstmaaltijd, welke op school zal worden gehouden, wordt
er woensdag 18dec. een door de leerlingen en leerkrachten ingestudeerde
musical opgevoerd in het Dorpshuis.

Vanwege het beperkte aantal plaatsen kan er alleen via de kinderen worden
besteld.

Om het kerstlicht nog wat verder te laten uitstralen zult U omstreeks
half 6 die dag een fakkeloptocht door het dorp zien trekken.

We vertrouwen erop, dat de automobilisten, die hierdoor wat vertraging
zullen hebben, begrip voor deze situatie kunnen opbrengen.

Alvast hartelijk bedankt.

Tevens bedanken we langs deze weg Spaarnwoude, de bloemschikcursus en de
Volo groep, die bereid waren ons om deze tijd in de gymzaal te laten
vertoeven

Verder informatie over rekrea-
tief - en/of wedstrijd volley-
bal bij I. van Egdom
v.d. Burchstraat 10
Spaarndam
tel. 383205
(B.g.g. tel. 381594 R. Bakker)

... op vrijdagavond naar het
Dorpshuis komen en meedoen is
uiteraard mogelijk.

Tot ziens!

KRUISVERENIGING.

De kruisvereniging Spaarndam/
Haarlemmerliede e.o. organiseert in
samenwerking met de Hartstichting en
medisch adviseur, dokter Weijerman,
weer een reanimatiecursus in 't Kruis-
gebouw, Dorpscentrum te Spaarndam.
De cursus omvat 4 oefenavonden met
theorie, tijdsduur 2 uur en wel op de
woensdagen 5, 12, 19 en 26 maart a.s.,
aanvang 20.00 uur.

Er kunnen zich nog enkele cur-
sisten melden bij de heer N.J.Molenaar,
Penningsveer 3 te Haarlemmerliede,
tel. 327583.

De jaarlijkse herhaling zal plaats-
vinden op woensdag 9 april a.s. Hier-
voor ontvangt U een persoonlijke oproep
in verband met de tijd.

Namens de ouderraad
sec M.M. de Zwart Joosten

Bert de Leeuw
Schmidtstraat 1
Spaarndam Oost
tel 379324.

SPAARNDAM 700

SPAARNDAM 1285 - 1985

In het oktobernummer van het dorpsorgaan van vorig jaar publiceerde Gerrit van den Beldt een artikel "Hoe oud is Spaarndam". Een aantal jaartallen werd genoemd: 1220, 1253, 1285.

Op 19 februari 1285 gaf Graaf Floris V toestemming om een nieuwe dam in het Spaarne aan te leggen, omdat overstromingen vanuit het IJ voor zoveel overlast zorgden. Vanaf dat moment is het dorp Spaarndam een vast gegeven geworden. Deze datum werd als uitgangspunt genomen voor de viering van het 700-jarig bestaan van Spaarndam.

De voorbereidingstijd was kort. Er werd een coördinatiecommissie gevormd, die later omgezet werd in de Stichting Spaarndam 700 en die zich voor de taak zag gesteld een programma voor het feestjaar op te zetten. Bij de afsluiting van dit eeuwfeest lijkt het goed de diverse activiteiten nog eens de revue te laten passeren.

19 februari:

Officiële opening van het herdenkingsjaar in de Oude Kerk. Er waren toespraken van de Commissaris der Koningin, de voorzitter van de Dorpsraad en van Gerrit van den Beldt. De burgemeester van Haarlem, nog maar net één dag in functie, was ook aanwezig. Het Spaarndams Gemengd Koor bracht een aantal liederen, er was fluitmuziek en de "prominenten" van deze avond brachten onder leiding van Kees Hughes onder veel hilariteit de "Marsch van de Amsterdamsche Schutterij" ten gehore. De avond, geleid door de heer Germans, werd besloten met een informeel samenzijn. Tijdens deze bijeenkomst werden de eerste flessen wijn, voorzien van een speciaal door Michiel de Boer ontworpen etiket, uitgereikt.

20 februari

Uitgave van een jubileum-editie van het dorpsorgaan. In 76 bladzijden werden door (oud) Spaarndammers herinneringen aan hun dorp neergezet.

21 april

Door speeltuinvereniging "Nieuw Leven" werden wedstrijden van getrouwe modellen van botters, kapers, schollen, rietwijkers, albatrossen e.a., gehouden in het Boezemkanaal. Verenigingen buiten Spaarndam namen hier ook aan deel. Het evenement werd door de deelnemers zo gewaardeerd, dat besloten werd dit jaarlijks te herhalen.

30 april

Traditionele Koninginnedag: door de Commissie Koninginnedag waren de deelnemers aan de gecostumeerde optocht gevraagd de uit te beelden onderwerpen te kiezen in het teken van Spaarndam 700. Met veel inventiviteit is hieraan door ouders en scholen gewerkt. Spaarndam 700 begon te "leven" in het dorp.

Bij vier "ingangen" van het dorp verschenen borden "Spaarndam 700", één werd snel door Rijkswaterstaat als tegen de regels, verwijderd. Bij het sportpark Spaarnwoude verscheen een erepoort, zo uit de Middeleeuwen afkomstig. Enkele Spaarndammers versierden hun woning. Op het Havenplein en 't Vaartje werden de vlaggetjes uitgehangen.

5 mei

SV Spaarnwoude organiseerde het A.B. v.d. Voorntoernooi, nu echter open voor alle Spaarndammers. En op de muziektenkente presenteerde het Spaarndams Gemengd Koor tot ieders verrassing twee Spaarndamse volksliederen "Ons Dorp", muziek en tekst van D. Harskamp, en "Ode aan Spaarndam", arr. en tekst van W.J.J. Goebert. Tijdens het Oranjebal dat de Commissie Koninginnedag 's avonds in het Dorps-huis organiseerde, werd "Ons Dorp" meteen al door iedereen meegezongen. Bij gelegenheden waar veel Spaarndammers aanwezig waren, heeft zich dat nog menigmaal herhaald! Inmiddels was de "Spaarndamse" wijn voor de verkoop gereed gekomen. De eerste bestelling was al snel uitverkocht en besloten werd van de rode en witte wijn een tweede bestelling te doen.

8 mei

Voetbalhappening op het sportpark van

SV Spaarnwoude. In een voorwedstrijd gingen de C-1 junioren van Spaarnwoude eervol ten onder tegen de C-1 junioren van Ajax. Echter, in het klapstuk Oud-Internationals van Nederland tegen het eerste van Spaarnwoude, moesten de O.I. in SV Spaarnwoude hun meerdere erkennen. De score was 5-1 en misschien hielp hierbij de aftrap van Piet Stapel een beetje. Voor alle deelnemers aan (sport)evenementen waren speciale vaantjes "Spaarndam 700" beschikbaar.

11 mei

Volleybaltoernooi voor Spaarndammers, georganiseerd door de Volleybalvereniging. Na afloop van dit in het Dorpscentrum gehouden toernooi, werd door het net gepromoveerde team van Spaarndam een demonstratiewedstrijd gespeeld.

16 mei

Tijdens de door IJscub Nova Zembla georganiseerde fietstochten over 25, 50 en 150 km, passeerden de deelnemers vele mooie plekjes in Noord-Holland.

18 mei

Voorjaarswandeltochten, georganiseerd door speeltuinvereniging "Nieuw Leven". Gekozen kon worden uit 5, 10, 15, 20, 30 en 40 km. SV Spaarnwoude stelde het Mart Polderman toernooi open voor Spaarndamse spelers van 6 tot en met 17 jaar.

19 mei

Tweede dag van de voorjaarswandeltochten door Nieuw Leven. Verder werd door de touwtrekvereniging "De Keizerskroon" een touwtrektoernooi georganiseerd. Ook "vrije" ploegen mochten hun touwtrekcapaciteiten vertonen. Dit evenement bracht zeer velen naar het sportpark en dit werd dan ook door de inzet van de deelnemers behoorlijk "geploegd" achtergelaten!

26 en 27 mei

De tennisvereniging Spaarndam liet de Spaarndammers kennismaken met de prestaties van enkele districtscracks. De volgende dag konden allen die zich de tennissport eigen wilden maken, onder deskundige leiding een aanzet hiertoe

geven. Ondanks (of te wijten aan) het mooie weer viel het aantal deelnemers wat tegen.

1 juni

Spaarndam terug in de tijd. Achteraf kan gezegd worden dat de zomer van 1985 viel op 1 juni, het was tot groot geluk van de organisatoren een zonnige en warme dag! Mary Scholtemeijer en Truus Bootsman, de stuwende krachten achter dit evenement, hadden meer dan 100 deelnemers bijeen gekregen om gekleed als in vroeger eeuwen, oude ambachten te demonstreren. De Oost- en Westkolk was terug in oude tijden: in de kolksluis lagen, voor het eerst in jaren, feestelijk versierde binnenvaartschepen. Er was een wagenspel, mastschaven, rietdekken, de smit met een gloeiend vuur, snoepwinkel, een schandpaal, poeffertjes en wafels werden gebakken, chirurgijnen die oren aanaaiden en zalfjes verschaften, stoelenmatten, weven, scheren, ja wat was er niet! Oud-leden van Kunstkring en Crescendo brachten gezamenlijk op de muzikent enkele nummers. 's Avonds was er een optreden van het Harmonie Orkest Haarlem. Het ontelbaar aantal foto's dat door de geschat tien-duizend bezoekers is gemaakt, heeft het historisch karakter van deze dag voor goed vastgelegd.

4 tot en met 7 juni

De traditionele avondvierdaagse in en rond Spaarndam. Bij de afsluiting op de 4e avond werden de wandelaars opgevangen op de Westkolk, waar gelijktijdig de jaarlijkse kermis werd gehouden.

13, 20 en 27 juli en 3 en 10 augustus

Tijdens de kunst- en edelambachtmarkt, die jaarlijks op de Westkolk gehouden wordt, was ook "Spaarndam 700" aanwezig met verkoop van wijn, een nieuwe folder "Spaarndam al wandelend bekeken" en de "dummy" van de historische publicatie Spaarndam 700 jaar, die in september zou verschijnen.

24 augustus

Ondanks de vele regen was er tijdens de door de Ondernemersvereniging georganiseerde wedstrijden zoals ponderslaan,

teiltjevaren en ringsteken boven het water, veel belangstelling voor dit jaarlijks festijn.

4 september

De eerste officiële wielerronde van Spaarndam. Door Nova Zembla, in samenwerking met de H.S.V. de Kampioen, werd in recordtijd een wielerronde op het parcours Nijestraat/Ringweg georganiseerd. Wedstrijden over 50 km voor liefhebbers en veteranen, maar ook Spaarndammers, al of niet gecostumeerd, konden op "dikke banden" aan dit evenement deelnemen. "Ons Dorp" en "Ode aan Spaarndam" werd door het Spaarndams Gemengd Koor op de grammofoonplaat gezet: een foto van het koor op de hoes!

7 september

In het dorpshuis gaven Spaarndamse verenigingen en organisaties bekendheid aan hun activiteiten op kraampjes, door demonstraties en video-films. Voor de zeer jeugdigen was er een ballonwedstrijd en op het parkeerterrein van het Dorpscentrum werd door de jeugd een rommelmarkt gehouden.

23 september

Opening van de fotowedstrijd en -tentoonstelling "Spaarndam nu". Meer dan 130 foto's, zwart/wit en kleur werden ingezonden door Spaarndammers, maar ook door fotografen uit de zeer wijde omgeving. De inrichting en jurering was in handen van fotoclub de Muggen. De tentoonstelling die tot en met 3 oktober in de bovenzaal van het Dorpshuis gehouden werd, gaf een fraai beeld van ons dorp.

6 oktober

In samenwerking met de Nederlandse Basketball Bond, organiseerde de Basketball Vereniging Spaarndam een promotiedag. De jeugd werd door zeer deskundigen bekend gemaakt met de basketbalsport. De dag werd besloten met een wedstrijd tussen Nike All Stars en Oud-Internationals.

12 oktober

Reünie van (oud) Spaarndammers en opening van de historische tentoonstelling. De heer Beelaerts van

Blokland, voorzitter van het Historisch Museum Zuid-Kennemerland, opende in de bovenzaal van het Dorpscentrum de tentoonstelling, ingericht door Gerrit van den Beldt, waar in een 40-tal panelen een overzicht gegeven werd van de geschiedenis van Spaarndam: oude kaarten, de visserij, het verenigingsleven, dorpsbewoners, kerkelijk leven, e.a. De oude ansichten van Spaarndam, bezit van de heer Meekel, waren eveneens ter bezichtiging en hadden ook veel bekijks. Bij de opening werd het eerste exemplaar van de historische publicatie "Spaarndam, dorp tussen Spaarne en IJ" geschreven door Gerrit van den Beldt, aangeboden. Geschiedenis van het dorp in zeven eeuwen, rijk geïllustreerd met zwart/wit en kleur afbeeldingen.

Tegelijkertijd werden in een andere ruimte op video overgebrachte films over Spaarndam vertoond. De oudste opnamen dateerden van 1924. Veel Spaarndammers herkenden zichzelf op de vertoonde films. Beide evenementen duurden tot en met 19 oktober en konden zich in een bijzonder grote belangstelling verheugen. Op 12 oktober werd tevens de reünie van Spaarndammers en oud-Spaarndammers gehouden. Er zullen bij de rond 700 bezoekers heel veel herinneringen opgehaald zijn. Tweemaal werd tijdens de reünie een korte schets - georganiseerd vanuit Nova Zembla - opgevoerd waarin de laatste 40 jaren van Spaarndam belicht werden. Rond 75 mensen uit het verenigingsleven werkten hieraan mee.

30 november

De sluitingsdag van de eeuwfeesten. Die Spaarne Ghesellen hadden t.g.v. het historisch karakter een "kostuumstuk" ingestudeerd: "De man van adel" van W. Somerset Maugham. Voorafgegaan door een op rijm gezet historisch overzicht door "dorpsomroeper" Halewijn, gaf dit toneelstuk in uitvoering van spel en aankleding een zo passend slot aan de evenementen in het dorp. Na afloop van de toneeluitvoering werd op de dansvloer bij de muziek van het Lion Combo, het herdenkingsjaar Spaarndam 700 naar het verleden gedanst.

REÜNIE ZATERDAG 12 OKTOBER jl.

Als bezoeker van de reünie van 12 oktober wil ik hiermede toch nog even reageren.

In de eerste plaats wil ik mede namens mijn zuster al degenen die dit gerealiseerd hebben hartelijk bedanken voor de goede organisatie en vooral voor het vele werk van voorbereiding die geheel prodeco verricht zijn.

Het was voor ons ook een hele belevenis die dag vele bekenden te ontmoeten, al bleken de namen soms uit onze geheugens even verdwenen te zijn. Ook de oude foto's bij de expositie waren voor vele mensen een gebeurtenis, het weerzien van vroegere jaren gaf vaak aanleiding tot kreten van: "Daar staat die!" en "Kijk nou eens!". Wij ontkwamen daar ook niet aan bij het zien van schoolfoto's uit de jaren 1912-1916, waar de inmiddels overleden vader, ooms en tantes op stonden.

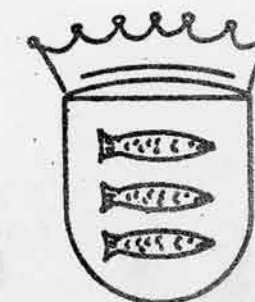
Ook wij hebben een gedeelte van onze jeugd op Spaarndam doorgebracht en het vreemde is, of vreemd is het eigenlijk niet, maar Spaarndam blijft altijd een soort aantrekkingskracht houden.

Tot slot hoop ik, dat het dorp aan het IJ, bekend door zijn paling en Hans Brinker, mag blijven zoals het is zonder zijn eigen karakter te verliezen. En dat de gezellige en goede leefbaarheid daar blijft bestaan.

Nogmaals een ieder bedankt en jammer genoeg zal ik het 750-jarig bestaan niet meer meemaken. Maar wie weet!

Jan en Francien Notenboom

J. Notenboom
Nemelaar 66
Haarlem

Zijn we niets vergeten?

Ja de activiteiten van de Spaarne-school (maquette van de Kolken), de speciale schoolkrant van de Adalbertusschool, de munttentoonstelling van de Rabobank, de openstelling van de Oude Kerk tijdens de reünie, de dankdienst van de Adalbertuskerk met hierin twee speciaal gedichte liedjes voor het kinderkoor.

De functie van het Dorpscentrum en de grote inzet van de medewerkers, bewezen telkenmaal welke rol dit gebouw in ons dorp heeft.

Ondanks de korte tijd van voorbereiding, is met de inzet van veel Spaarndammers 1985 een geslaagd herdenkingsjaar geworden. Aanvankelijk werd misschien wat sceptisch gekeken naar het feestprogramma dat zo onverwacht in het februarinummer van het Dorpsorgaan afgedrukt stond en "leefde" dit eeuwfeest nog niet. Gedurende het jaar bleek echter uit de vaak spontane activiteiten, opgezet vanuit organisaties en dorpsbewoners, dat de vonk overgeslagen was. Ook in financieel opzicht is dit herdenkingsjaar geslaagd te noemen, dankzij subsidies van de gemeenten Haarlem en Haarlemmerliede c.a. en het Anjerfonds. Maar ook dankzij de Spaarndamse bevolking zijn wij er in geslaagd alle evenementen en activiteiten rond te krijgen.

Veel archiefmateriaal is gebleven als waardevol bezit voor het dorp: de panelen van de historische tentoonstelling, foto's van evenementen, een historische publicatie en het voor-nemen om, als dit mogelijk is, sommige activiteiten te herhalen.

Een woord van dank aan allen die aan dit eeuwfeest hebben meegewerkt!

STICHTING SPAARNDAM 700:

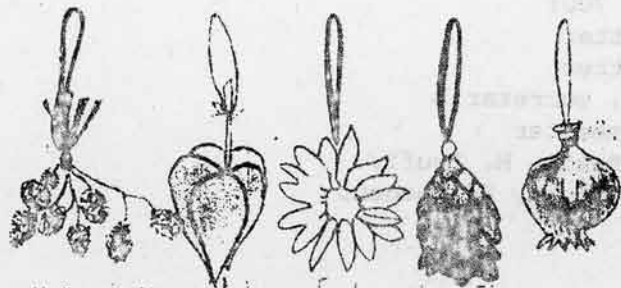
G.P. Stapel, voorzitter
H. Oud, vice-voorzitter
B. Radema-Metzelaar, secretaris
H. Koelman, penningmeester
alsmede G. van den Beldt, M. Bouff,
Th. Jukes, J. Knijnenburg, A. Toonen.

NA DE TENTOONSTELLING "SPAARNDAM 700".

- Nu het voorbij is wil ik graag een paar opmerkingen maken:
1. De belangstelling was geweldig. Naar schatting 14 à 1500 bezoekers kwamen naar het Dorpscentrum. Er is veel waardering uitgesproken. De organisatoren hebben dat als zeer positief ervaren en denken met veel plezier terug aan die week in oktober 1985.
 2. Natuurlijk was de tentoonstelling niet compleet. Door tijdsgebrek moesten verschillende aspecten van de geschiedenis van Spaarndam onderbelicht blijven. Met name het rijke verenigingsleven is er bekaaid afgekomen; er hadden veel meer schoolfoto's kunnen hangen; van sommige bedrijven was er weinig of niets. In de sector foto's is gewoon veel meer mogelijk. Verschillende mensen hebben reeds hun privéfoto's aangeboden om te kopiëren. Als U over foto's beschikt waarvan U denkt dat ze het op een tentoonstelling goed zullen doen omdat veel mensen er plezier aan beleven om ze te zien, neemt U dan even contact met me op. (023-371982). Ook in de sector films is veel meer mogelijk. Wie interessante films heeft om op de videoband over te zetten, neme contact op met Henk Koelman, Ringweg 37. (023-371943).
 3. Het materiaal van de historische fototentoonstelling is gecopieerd uit mijn privéverzameling en staat nu ter beschikking van de Dorpsraad. Het kan steeds opnieuw gebruikt worden en verder uitgebreid. De verzameling ansichten is het privébezit van de heer Meekel.
 4. De verkoop van het boek is zeer succesvol verlopen. Ook daarbij moet opgemerkt worden dat er van volledigheid geen sprake kan zijn. Vooral de laatste halve eeuw moet veel meer worden uitgewerkt en kan over 10 of 20 jaar-studie en verzamelen kost nu eenmaal ongelooflijk veel tijd-zelfs een apart boek opleveren. Bovendien mocht het boek niet te dik worden omdat het anders veel te duur zou zijn. De oplage is nu eenmaal beperkt omdat ons dorp niet groot is. Verder moet er nog veel van de geschiedenis van Spaarndam worden uitgezocht. Wat betreft artikelen in het Dorpsorgaan kunnen we nog jaren vooruit. Wie het leuk vindt om ook een stuk geschiedenis van het dorp uit te zoeken nodig ik uit om contact met me op te nemen om eens wat te overleggen. Wie zelf interessante verhalen kent zet ze maar eens op papier en speelt ze door.
 5. De factor tijdsgebrek moet bij dit alles nog eens onderstreept worden. Op 1 januari 1985 stond er van het boek nog geen letter op papier en waren er alleen schriften vol met gegevens. Begin juni werden de eerste panelen voor de tentoonstelling klaargeemaakt. Wie weet wat er weer bij een lustrum kan gebeuren.

Tot besluit willen we alle bezoekers van harte bedanken voor hun belangstelling en alle medewerkers en helpers voor hun onontbeerlijke steun.

Namens de Commissie Spaarndam 700,
Gerrit van den Beldt.

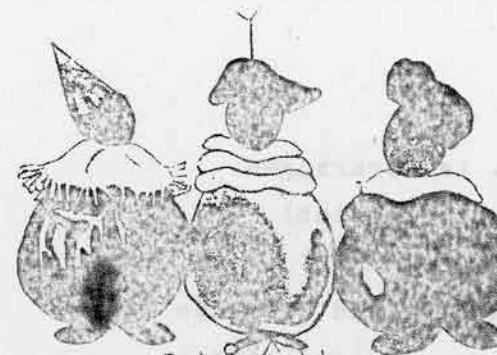
Hieronder afgedrukt het gedicht, of rijm, als opening van het sluitingsfeest "Spaarndam 700" op 30 november j.l. in het Dorpscentrum.

HOOG GEËERD PUBLIEK,

Wil even naar mij horen
Met aandacht, dus heel stil,
Zodat gij goed kunt volgen
't Geen ik U zeggen wil.
Ons dorp was onlange jarig
Nu zeven eeuwen oud,
'k Zit vaak te filosoferen
Of 'k ook zo had gebouwd.
Maar wat doet dat ter zake?
Na zevenhonderd jaar
Zal de evolutie doorgaan,
En zeg: "gelukkig maar"
Zou Floris vijf een wijlen
Nu in ons midden zijn
Mij stellig uit zou roepen:
"Wat 't is hier mooi en fijn!"
Daarop zou 'k reageren, met
Floris, luister nou,
Wij hier nu kunnen wonen
Dat danken wij aan jou!
Want jij had in de gaten
Wanneer dat grote gat
Met klei en zand gevuld zou zijn,
Je dan een dijkje had.
En zo ontstond in 't Spaarne
Een eerste echte dam
Waardoor je met een waterdeur..
Aan d'andere kant weer kwam.
Maar mocht U nu soms denken
't Gevaar voorgoed voorbij...
Dat was het niet! na iedere storm
Aan 't werk met zand en klei.
Want met de Jaronimuevloed
En d'Allerheilige later,
De dijk hield stand, pas opgehoogd
Weerstond de druk van 't water.
Er waren ruim twee jaren om
Verneld ons de historie,
Een spaanse troep verwoeste toen
Een deel van onze glorie.
Maar 't dorp herstelt zich razend snel
Gaet ook met steen aan 't bouwen
En niemand die het nijv're volk
Van de opbouw kan weerhouden!!
De slaperdijk, en een kapel,
Vernieuwing van de sluizen,
En lange de dijk verrijzen nu
Ook nieuwe stenen huizen.

Men worstelt door de jaren heen
Geplaagd door tegenslagen
Maar Spaarndammers blijken taai
En zullen nooit versagen.
Zo groeit het dorp heel langzaam
Tot ruim een duizend zielen
En 't Kunt nog maar heel zelden
Dat vreemden iets vernielen.
Er komt ook een nieuw schoolge-
bouw
De Spaarneschool geheten,
Is honderdvijftien jaren oud
't Zal iedereen wel weten.
Tien jaar daarna, 'k weet het nog
goed,
Toen was er ook een cluppie
Door ijsfanaten opgericht,
Contributie? 'k geloof een duppie.
En NOVA-ZEMBLA werd de naam
Waar Heemskerk toen kampeerde,
En Barends hielp hem steeds daarbij
Ja, wat j'op school toch leerde.
Maar nu weer terug naar ons
Spaarndam
Het dorp waar vele dingen,
Werden gemaakt of opgericht
Zo ook een koor voor 't zingen.
't Bestaat nu reeds ruim drie-
kwart eeuw,
Geweldig om te horen,
Als 't Gloria van Vivaldi klinkt
Voel 'k me echt weer als herboren.
Ik moet nu wel zo zoetjes aan
Er een eind aan zien te maken,
Om te voorkomen dat misschien
W'in tijdnood zouden raken.
O! Spaarndam, gij dierbaar dorp
Door 't Koor nu ook bezongen,
Een plek, zo'n zeven eeuwen terug
Door 't water wreed besprongen.
Was Floris vijf er niet geweest
Geen zand en klei voorhanden....
Er was geen dorp, en ook geen
feest
Alleen verdronken landen.

Eef Halewijn.

Weten we het nog?

7 september om twaalf uur werden er 600 ballonnen opgelaten vanaf de parkeerplaats van het Dorps-huis.

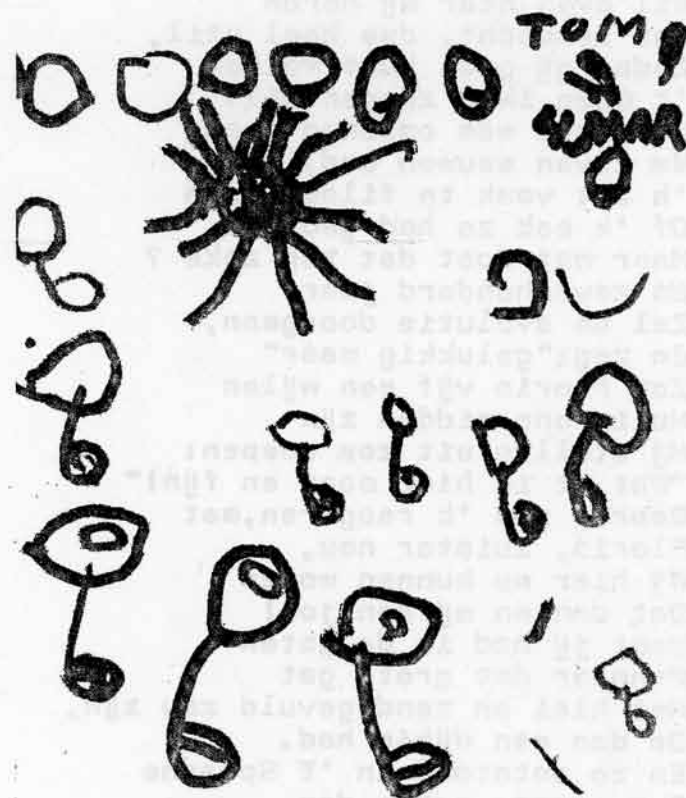
Welnu, 29 kaartjes zijn er door de vindster of vinder terugge-zonden naar Spaarndam.

De grootste afstand is afgelegd door de ballon van Tom Gosewehr, gevolgd door de ballonnen van Suzanne Bakker, Eric Bleeker en Peter Bethlem.

De ballon van Tom is een aantal kilometers vanaf de Tsjechische grens, in Duitsland, weer aan de grond gekomen. Onvoorstelbaar wat een afstand!

Hiermee is Tom Gosewehr (4 jaar) ook winnaar geworden van de ballonnenwedstrijd en heeft in-middels zijn prijs in ontvangst mogen nemen.

De ballonnen voor de tweede en gedeelde derde plaats zijn res-pectievelijk neergekomen in Schweinfurt-Hesselbach en Schweinfurt-Wohnau (Zuid-Oost-Duitsland).

ingezonden stukken

PLATFORM RUTTE IS NOG LANG NIET MURW GESTONKEN

Omdat met het verschijnen van het Zwartboek de STANK en andere pro-blematiek helaas niet waren verdwenen, moet de Platformgroep doorgaan met vechten.

Het grote probleem is echter de financieën.

Tot nu toe kon men volstaan door veel uit eigen zak te betalen.

Veel ideeën, zoals het raadplegen van een milieu advocaat e.d. stranden op geldgebrek.

We hopen, dat U ons initiatief wat financieel zou willen steunen.

Het gironr: 5070057 t.n.v. Platform Rutte

Postbus 45

2064 ZG Spaarndam

Eventuele informatie is ook via dit postbusnr. te verkrijgen.

Er wordt al weer aan een vervolg op het Zwartboek gedacht)

NEW YORK MARATHON

Donderdag 24 oktober 1985, eindelijk is het dan zover.

De dag van vertrek is aangebroken, vanmiddag om 13.30 uur zullen we vanaf Schiphol vertrekken naar New York met het doel om daar de marathon te lopen.

Jaren lang had ik me voorbereid, vele honderden kilometers getraind in regen, sneeuw, wind en grote hitte, ja zelfs in de vakanties had ik nauwgezet mijn schema's gevolgd, de laatste vier maanden had ik 80 km in de week ge-traind om de marathon in een redelijke tijd (binnen 4 uur) te kunnen lopen. Het plan om een marathon te lopen was drie jaar geleden geboren.

Op een verjaardag van een vriend had ik in een overmoedige bui verkondigd een marathon vóór mijn vijftigste jaar te zullen lopen en wel de meest bekende, die in New York.

Nu was ik samen met mijn vrouw op weg naar Schiphol, daar verzamelden zich nog ruim honderd lopers, allen met hetzelfde doel: New York!

Na een voorspoedige start met een Boeing 747 "de Missouri", met aan boord 410 passagiers gingen we er eens goed voor zitten om de acht uur durende vlucht te overbruggen, dat dit geen enkel probleem werd hadden we te danken aan de voortreffelijke verzor-ging van het K.L.M.-personeel en na een rustige vlucht landden we om 16.00 uur plaatselijke tijd op Kennedy Airport.

Na verschillende zéér strenge douane-controles stonden we eindelijk buiten voor het eerst op Amerikaanse bodem. Eerste indruk: vreselijk druk verkeer, wat merkwaardig genoeg steeds door-stroomde. Een gereedstaande bus bracht ons in ongeveer drie kwartier naar ons hotel in het hartje van New York Manhattan, "Hotel Paramount", een midden klasse hotel in de 46e straat op een steenworp afstand van het beroemde Broadway.

Na ons opgefrist te hebben gingen we meteen op weg naar het Inn Hotel om mijn startnummer op te halen, dit was keurig verzorgd door ons reisbureau; de Amerikanen zelf moeten nl. uren lang in de rij staan om hun start-nummer te bemachtigen. Met dit start-nummer in je hand gaan alle deuren

voor je open.

Op dezelfde avond nog een gigantische beurs op het gebied van de loopsport, alwaar je verschillende looptenues cadeau krijgt.

De volgende dag, stralend weer, een bus staat klaar voor het hotel om ons onder leiding van een Nederlandse reisleader de meeste bezienswaardig-heden van de stad te laten zien. Zaterdag 26 oktober, de z.g. "Breakfast-Run" een loop van ongeveer drie miles voor alle buitenlandse deelnemers uit 74 landen, waaronder 172 Nederlanders. Gestart wordt bij het gebouw van de Verenigde Naties richting Central Park alwaar een zeer grote tent neergezet is waarin alle 4800 deel-nemers een uitgebreid ontbijt aangebo-den krijgen.

Geen wanklank wordt gehoord, de stem-ming is optimaal onder de lopers. 's Avonds worden alle deelnemers uitge-nodigd op een Pasta party, dit wil zeggen dat men bij die gelegenheid net zoveel spaghetti mag eten als men zelf wil (goed voor de koolhydraten welke onontbeerlijk zijn voor een marathon-loper).

Na deze drukke dag probeer ik 's avonds om 22.00 uur te gaan slapen, wat me al snel lukt. Dit is maar goed ook, want de volgende dag, zondag-ochtend, er moet nl. ook nog een marathon gelopen worden, is het vroeg opstaan geblazen, nl. 5.00 uur. De bussen die ons naar de start op Staten Island zullen brengen vertrek-ken om 7.00 uur, alles is perfect geregeld.

Bij aankomst op Staten Island worden we door dol enthousiaste toeschouwers verwelkomd.

Ik voel me als een vedette die bij de start arriveert, die start is overigens nog vier uur weg, dus wachten gebla-zen, geen probleem; de koffie is klaar en de broodjes gesmeerd, tot nu toe werkelijk fantastisch georganiseerd op z'n amerikaans.

Het wachten wordt overbrugd door wat te drinken, te eten, te luieren en vooral rond te kijken. Er is genoeg te zien, bijv. het langste urinoir ter wereld en lange rijen verplaats-bare toiletten waar vreselijk veel mensen voor staan te wachten om nog

gauw hun laatste boodschap te doen vóór de grote loop begint. Om 10.00 uur breng ik mijn trainingspak in mijn tas naar de bus die deze zaken weer naar de finish zal brengen.

Het weer is fantastisch 19° C. en onbewolkt, de matige wind komt uit het zuiden en zal ons bij de start in de rug blazen.

Nog een laatste toespraak van de burgemeester van New York Edw. Koch en dan worden we naar onze "vakken" geleid, deze vakken worden aangegeleid met de tijd die men denkt te lopen.

Mijn te verwachte tijd is 3 uur en 50 min., in welk vak ik mij dan ook opstel. Nu besef ik pas dat ik aan het begin sta van 42 kilometer en 195 meter die ik de komende 4 uur zal moeten lopen, de festiviteiten er om heen hadden dit volledig op de achtergrond gedrukt.

Om kwart voor elf het startschot, een ouderwets kanon wordt afgeschoten door de burgemeester.

Ver voor me zie ik de massa 19.000 mensen in beweging komen, ik druk mijn stopwatch in en zie dat het bijna 2 minuten duurt voor ik de startlijn passeer, bijna wandelend vanwege de drukte.

De Verrazano-brug is de eerste hindernis, 70 meter omhoog over 1600 meter, deze eerste mijl bovenop de brug is al snel afgelegd, naar beneden gaat het tempo omhoog, ik heb me voorgenomen om rustig te beginnen om zodoende aan het eind nog voldoende energie over te hebben. Dat het tempo laag ligt blijkt na 5 km, want die gaat in 29.29, normaal bij de training doe ik daar 23 à 24 minuten over.

We komen in de stadswijk Brooklyn waar duizenden mensen langs de kant je waanzinnig staan aan te moedigen met gillen, schreeuwen, dansen en muziek, tijdens het passeren onder een brug of viaduct doen de lopers er nog een schepje bovenop door mee te joelen, zelf doe ik daar niet aan mee, want straks zal ik mijn laatste restje lucht nog heel hard nodig hebben.

De verzorging langs de route is perfect, overal kan men water en sportdrank krijgen, ik drink regelmatig water en giet steeds wat over mijn

hoofd om het in tweeërlei opzicht koel te houden!

Vele kilometers loop ik geconcentreerd op de blauwe lijn, die voor deze gelegenheid van start tot finish op de straat getrokken is, want ondanks al het lawaai langs de kant staat mij maar één ding voor ogen, zolang mogelijk in een redelijk tempo te lopen vóór "de man met de hamer" komt.

Na 10 km: 55.23 dus de tweede 5 km.

3.35 sneller dan de eerste 5 km.

Bij 13 mijl, dus op de helft is mijn tijd 1.55.22, niet snel maar het gaat nog steeds uitstekend. Vlak daarna komt de grote scherprechter de Queens-borrowbridge, hoge verschil 50 meter, maar verschrikkelijk steil, bovendien staat daar een stevige bries dwars op de brug, dus dat is nog moeilijker lopen. Ook de aanmoedigingen moet ik hier ontberen, want op de brug staat niemand! Eindelijk boven, dan in een rustig tempo naar beneden waar ik in een bocht Ingrid tussen de menigte zie staan, ik loop naar haar toe en geef haar snel een zoen, dan weer verder, de First Avenue in die ongeveer 4 mijl omhoog loopt. Het wordt nu toch wel zwaarder en bij het drinken neem ik nu ruim de tijd om weer op gang te komen. Op 30 km zit ik op 2 uur en 45 min., na 35 km voelen mijn dijbeenspieren aan als stalen pennen, vreselijk pijn doet het, maar de mensen aan de kant schreeuwen mij letterlijk naar de finish, 40 km in 3 uur en 44 min. dus nog ruim een kwartier de tijd om de marathon binnen de vier uur te lopen.

De laatste 2 km loop ik in trance, af en toe wandelend, steeds maar in de verte kijkend of het finishdoek al in zicht komt, dat lijkt eeuwig te duren.

Dan na de laatste bocht zie ik de finish. Dolblij met de handen omhoog loop ik over de streep. Onmiddellijk wordt de medaille om m'n nek gehangen en schieten er 2 of 3 hulpverleners op me af en vragen wel vijf keer "Are you alright?", "Yes, thank you", hoor ik mezelf zeggen, nou ja ... Yes! Wankelend loop ik door en krijg intussen een vel folie om mijn lichaam gehangen om te veel afkoeling te voorkomen.

De belangstelling is ook nu overweldigend, ik loop tussen dikke rijen juichende mensen door, ik waan me een wereldkampioen.

De bus waarin de tas met mijn trainingspak staat, heb ik snel gevonden, in de bus kan ik met moeite gaan zitten om me om te kleden. Nadat ik dit heb kunnen volbrengen, eet ik de inhoud van mijn lunchpakket op wat intussen ook in mijn handen is gedrukt.

Nu opweg naar het bordje met de letter "H", waar we elkaar weer terug zouden zien, daar aangekomen zie ik geen bekenden laat staan Ingrid. Dan maar op een bank plaats genomen om nog wat uit te rusten en nog wat te eten. Dan eindelijk na een tijdje zoeken zie ik mijn vrouw, ik val haar in de armen, blij dat we elkaar weer terug zien. Ook de anderen zijn nu gauw gevonden. Na nog een soort Indianendans uitgevoerd te hebben, gaan we lopend terug naar ons hotel. Na een heerlijk warm bad voel ik mij weer herboren. Snel aangekleed en op weg naar een receptie waar we voor uitgenodigd zijn door onze sponsor Champion, daar doen we ons te goed aan heerlijke hapjes en Heineken bier, tevens ontmoeten wij daar de winnaar van de marathon, de Italiaan Orlando Pizzolato, 27 jaar. Hij had de marathon in een "iets" betere tijd afgelegd, nl. in 2 uur 11 min. en 34 sec. Op het moment dat hij de finish passeerde, moest ik nog 17 km afleggen.

Na deze dolle avond, want alle remmen mochten nu los, viel ik als een blok in slaap, moe maar tevreden. De volgende dag reeds op maandag moest de terugreis weer aanvaard worden, 's morgens vonden we nog tijd om "China town" en de havens te bezoeken en 's middags om 15.00 uur vertrok de bus naar het vliegveld.

Na de douane-formaliteiten zaten we al weer vrij snel in hetzelfde vliegtuig als op de heenreis. De vluchtduur was één uur korter, vraag me niet hoe dit komt, men zegt dat we de wind in de rug hadden. Op Schiphol stond de hele familie ons op te wachten met bloemen, met twee auto's op weg naar huis, waar de burens ons ook al met bloemen verwelkomden. Mijn broer Willem en zijn vrouw Marijke hadden nog een verrassing in petto, een grote taart met daarop een hardloper en het getal 50.

Het doel was namelijk bereikt:

Ruim één maand voor mijn vijftigste had ik de marathon van New York gelopen binnen de 4 uur!

Een heerlijke reis, het avontuur was teneinde, nog heel lang zullen, hoop ik, deze fijne dagen in mijn herinnering terug keren.

Lopen zal ik blijven doen, desnoods tot mijn tachtigste, als ik maar gezond blijf, want eenmaal besmet met de loopbacil betekent dat men er niet meer van geneest!

Jan van de Griend

Naar aanleiding van ons nieuwe
TALESIUSPARK

Hendrik Talesius (c.1535 - na 1597)
- laatste r.k. pastoor van Spaarnwoude

Hendrik Quirijnszoon Talesius is omstreeks 1535 geboren.

Nog tijdens zijn theologische studie aan de universiteit van Leuven wordt hij op 12 maart 1555 (volgens vele bronnen als opvolger van de beroemde Nicolaas Cannius) tot pastoor van Spaarnwoude benoemd.

Omdat Hendrik Talesius zijn studie nog niet had voltooid, verrichtte Reijer Roothoof in zijn plaats de priestertaak te Spaarnwoude als onderpastoor. Na die datum neemt Talesius daadwerkelijk zijn functie als priester en pastoor te Spaarnwoude op zich. Inmiddels was Talesius in 1560 ook aangesteld tot deken van Kennemerland.

Ongestoord werken te Spaarnwoude was Talesius niet gegeven. Na het Haarlems beleg (waarin zijn ouders en zuster Ursula de marteldood stierven) blijkt hij zich te hebben teruggetrokken in de Haarlemse Schagchelstraat, alwaar hij zowel zijn priesterlijke functies als ook het notarisambt uitoefent, (sedert c. 1570 is Talesius zowel keizerlijk als bisschoppelijk notaris te Haarlem). Ofschoon na de Haarlemse noon (29 mei 1578) de katholieke godsdienst ook in deze stad gevaar begon te lopen, bleef Hendrik Talesius naast zijn notariswerk, zijn ambt als priester uitoefenen.

In 1584 werd Talesius, omdat hij bleef prediken, gearresteerd en naar het Hof van Holland (het gerechtshof) te Den Haag gebracht. Talesius kreeg een gevangenisstraf en het bevel zich buiten Haarlem te houden. Later werd hij opnieuw tot Haarlem toegelaten.

Talesius is ook na de calvinistische omwenteling zijn ambt als pastoor van Spaarnwoude blijven uitoefenen - in Haarlem.

In Spaarnwoude was de Gertrudiskerk (nu "Stompe Toren") in deze tijd overgegaan in gereformeerde handen.

ERGERNIS.....DEEL X !!!

Jasper, Kees, Laura, Judith, Noortje, Sonja, Marcel en Leon; zomaar een stel kinderen van de Baron van Fridaghstraat die zich vermaken op 't plein. Een van hen organiseert een spelletje en op 't grasveld bij de glijbaan is daar volop ruimte voor. "We maken een kringetje van jongens en van meisjes": vertederend om te zien en te horen. Als moeder van twee van hen ga ik even de verkouden neuzen bewerken en gelukkig maar!

Wat ik zie maakt me razend, wat ik zie hoeft me de afgelopen tijd al zo vaak razend gemaakt, dat ik besluit dit stukje te schrijven. Op het grasveld ligt voor de zoveelste keer een vieze, smerige hondedrol! Op het grasveld waar onze kinderen behoren te kunnen spelen! Want 't zijn niet alleen de 8 kinderen waar ik 't al over had, nee, we hebben ook nog: Marco, Lisa, Carolien, Nannet, Bonnika, Yoeri, Wim, Robert-Jan, Elise, Jerry, Bram, Niels, Patrick, Raymond, Jonneke, Marleen, Koos, Esther, Stefan en Melanie; dat zijn dus 28 kinderen die dagelijks op dit plein spelen, niet meegerekend de kleintjes Saskia, Josien en Marja en de babies die de komende tijd geboren gaan worden en dus ook in de toekomst op het grasveld zullen spelen.

20

En alle moeders van deze kinderen hebben zich ongetwijfeld, net als ik, al vaak kwaad gemaakt over dat ellendige verschijnsel: HONDEPOEP!

Persoonlijk word ik kotsmisselijk als ik weer eens een schoen moet schoonmaken of de banden van de driewieler of buggy en dan vraag ik me af of het voor de hondenbezitter echt zoveel moeite is een stukje door te lopen.

Of weet men niet dat er nog een stuk grond braak ligt achter 't Poldertje? waarom gebeurt het zó vaak dat er op 't grasveld bij de glijbaan en bij, zelfs op 't Brabantiapad zo vreselijk veel hondenoep ligt? Even rustig met je kind naar de Nyestraat lopen is eigenlijk één pad vol hindernissen die enkel bestaan uit hondedrollen!

Ik besef maar al te goed dat er over dit verschijnsel al heel wat woorden in dit blad hebben gestaan en dat 't effect nihil is, maar ik zou zo graag, namens heel veel anderen, willen dat onze kinderen kunnen spelen zonder gehinderd te worden door die troep!

Oké, 'n ongeluk zit in een klein hoekje (van 't grasveld), maar is 't dan zoveel werk om dat even met een schepje of papiertje weg te halen? Ik denk dat het een simpele kwestie is van hondenopvoeding en ook van mentaliteit. Je laat je hond niet poepen op een grasveld waar kinderen spelen! Ik ben ervan overtuigd dat over dit onderwerp het laatste woord nog niet is gezegd of geschreven en ik blijf dan ook de ontwikkelingen op de voet (graag zonder hondenoep) volgen,

Ageeth Kroon
Baron van Fridaghstr

De twee knapen die van water(en) weten

Door Jan Noordegraaf

Er was eens een man met gevoel voor historie die het Derde Oor bezat en oude standbeelden kon horen denken. Toen hij op een regenachtige dag door de Brusselse Stooftstraat liep, hoorde hij het beeld van Mannekenpis steunen: "Waarom sta ik hier nou eigenlijk? Ik ben nou al eeuwen bezig water af te geven en wordt zo langzamerhand een ouwerloos kind. Is er dan niemand die me begrijpt?"

De Man met het Derde Oor zei ontroerd: "Wat kan ik voor je doen?" Het metalen rasneke draaide met de ogen en liet een krachtiger straal zien. "Noudeju", zei hij. "Ze zeggen dat ik het afgietsel ben van Hertog Godfried de Derde die in 1143, toen hij nog maar één jaar oud was, door de Heren van Mechelen werd aangevallen. Op een kritiek moment in het gevecht werd hij met wieg en al in een boom gehesen, vanwaar hij het hele slagveld van Ransbeke kon overzien. Door gericht water op de vijand te spuiten, wist hij die van Brabant zo te inspireren dat ze toch wonnen!"

"Da wist ik nie", zei de Man met het Derde Oor aandachtig. "Kijk naar me!", zei Mannekenpis met waterige ogen. "Ze zeggen dat ik de verloren zoon voorstel van een rijk heer die vijf dagen naar me liet zoeken en me in de toestand waarin ik werd aangetroffen liet vereeuwigden." "Ja, da wist ik al", zei de Man met het Derde Oor.

"Ik ben hier in 't jaar 1619 door de Brusselaren neergezet om de oude bron van Juliaensborre op te sieren. Maar ze wijzen op me en lachen me uit. Ik krijg er wat van!" "Da's spijtig", zei de Man met het Derde Oor.

"'t Is nog erger", vervolgde het aan alle kanten natte manneke. "In 1695 schoten de Fransen Brussel in puin en ben ik ternauwernood gered. In 1745 ben ik door Engelse soldaten gestolen maar ze wisten me met behulp van die uit Geraardsbergen weer in handen te krijgen en sindsdien heb ik een broertje aldaar, dat geschonken werd door de dankbare Brusselaren. Wel barst het hier van de winkeltjes waar ze namaakzels van me verkopen, maar m'n eigen broertje heb ik nog nooit gezien!"

"Da's erg spijtig", zei de Man met het Derde Oor. "Je hebt heel wat meegemaakt!"

"'t Is nog niet alles", zei Mannekenpis. "Ik ben 'n keer door brooddrokken grenadiers van Lodewijk de

Veertiende naar Frankrijk gesmokkeld, maar de koning greep zelf in en liet de schuldigen straffen. En toen kreeg ik mijn eerste decoratie!"

"Da's prachtig!", zei de Man met het Derde Oor, blij iets positiefs te horen.

"Prachtig?", zei het Manneken. "Luister. In 1817 heeft een vrijgelaten gevangene me in stukken gehakt! Wel werd hij op de Grote Markt voor zijn eyvele daad gebrandmerkt, maar het duurde jaren voor ik weer hersteld was. En sindsdien sta ik hier maar. Ik word aangekleed en weer uitgekleeft. Iedereen wil mijn naaktheid bedekken, nadat ze zich eerst stiekend van de lach de ogen uitgekeken hebben. Ik ben de oudste Brusselselaar, zeggen ze. Ik ben een stuk commercie en folklore. Ik kan en mag hier niet weg. Ik sta hier al eeuwen te piepen! Is er dan niemand die iets nuttigers voor me te doen heeft? Help me, alsjeblieft, s'il vous plait", want het Manneken is tweetalig.

De Man met het Derde Oor dacht diep na. Hij ging in feite gebukt onder wat beelden hem vertelden. De taak van een beeld was beeldig te zijn, iets af te beelden, een historisch feit te vertolken.

"Ik ken een Hollander, Hansje Brinker", fluisterde hij tenslotte het Manneken in het oor. "Jij laat het lopen maar hij houdt het tegen. Hij staat met zijn vinger in een gat in de dijk om het water te stoppen."

"O, dat lijkt me heerlijk!", zei het Manneken, terwijl de straal even opdroogde. "Waarom doet ie dat?"

"Hij heeft op die manier heel lang geleden Nederland van een overstromingsramp gered", zei de Man.

"Heilige Maria!", zei het Manneken. "Dat roem ik pas een roeping hebben! Dat is pas een goed voorbeeld geven. ... Kunnen we niet ruilen, al is het maar voor een eeuwig!"

"Dat zal moeilijk gaan", zei de Man met het Derde Oor, denkend aan de geschiedenis die haar loop moet hebben. "Maar ik wil wel eens gaan

luisteren bij Hansje, vragen hoe hij erover denkt!" En het geschiedde dat de bewogen Man met het Derde Oor op een avond in Spaarndam op de dijk verscheen, waar sinds 1950 het beeld van Hansje Brinker aan de sluis staat, voorzien van het opschrift: "Opgedragen aan de jeugd van Nederland".

"Waarom sta ik hier nou eigenlijk?", hoorde hij. "Ik heb er schoon genoeg van met mijn duim in de dijk te staan. Is er dan niemand die me begrijpt?"

"Wat kan ik voor je doen?", zei de Man met het Derde Oor ontroerd. "Ik ben de hersenschim van de Amerikaanse schrijfster Mary Dodge, die in 1895 het boek "Hans Brinker en de zilveren schaatsen" schreef. ..."

"Ja, dat heb ik gelezen", zei de Man. "Ik ben de jongen die op een stormachtige avond over de dijk naar huis liep en het Gat ontdekte. De volgende morgen vonden ze me met mijn duim in de dijk en zo hebben ze me vereeuwigd."

"Da's prachtig!", zei de Man met het Derde Oor.

"Maar ik ben een nietbestaande held", zei Hansje. "Volgens dat boek woonde Hans Brinker in Broek in Waterland, maar ze hebben me hier neergezet naast het Hans Brinker palinghuis waar ze Hans Brinker klompen verkopen. Ik wil hier weg! Help me alsjeblieft!"

De Man met het Derde Oor dacht diep na en antwoordde toen zuchtend: "Jij hebt een tegenpool. In Brussel staat Mannekenpis op de hoek van de Stooftstraat al eeuwen lang te wateren, en is ook al erg ontevreden. Hij laat het lopen en jij houdt het tegen!"

"O, maar dat lijkt me heerlijk!", zei Hansje, de duim even in de mond stekend waardoor het begon te lekken. "Dat noem ik pas een roeping hebben. Dat is pas het goede voorbeeld geven. Kunnen we niet ruilen, al is het maar voor een jaar?" De Man met het Derde Oor had het al voelen aankomen, maar beide beeldjes, hoewel van dezelfde stam, waren té karakteristiek voor hun omgeving. De kloof tussen Brussel en Spaarndam was praktisch niet te overbruggen. Maar toen, gedreven door een sterk verlangen de geschiedenis te corrigeren, wrikte hij Hansje in het holst van de nacht voorzichtig van zijn voetstuk en smokkelde hem naar Brussel waar hij Mannekenpis bevrijdde.

En zo geschiedde het dat de stormverbaasde Brusselaren de volgende morgen Hansje aan de Stooftstraat uit zijn duim zagen wateren, terwijl die van Spaarndam Mannekenpis met het pieken in de dijk gestoken het water zagen tegenhouden. En Vlaanderen en Holland bleven één en er waren geen wereldoorlogen en ze noemden het ganze taalgebied De Nederlanden, omdat het er zo waterig was.

Diverse informatie

GEMEENSCHAPPELIJKE KERSTSAMENKOMST

TE SPAARNAMDAM

OP DONDERDAG 19 DECEMBER 1985

AANVANG 20.00 UUR

IN DE OUDE KERK

*

De r.k. parochie, de hervormde gemeente en de gereformeerde kerken die in het dorp hun activiteiten hebben, organiseren de jaarlijkse kerstsamenkomst voor allen en iedereen.

Naast de voorgangers, die elk een deel van het "gesproken woord" verzorgen (zr. Patricia Olijerhoek, ds. Claassen, ds. Meijer en ds. Verhoeven), staat het Spaarndams Gemengd Koor o.l.v. Ernst van 't Kaar. Als elk jaar brengen zij ook nu weer enkele mooie koorwerken voor de kersttijd ten gehore.

Organist is Hans Gootjes en de koster die ons allen ontvangt is Heimen Germans, die ook de kronen en kaarsen ontsteekt.

Tijdens de samenkomst verzamelen wij geld voor mensen in Zuid-Amerika, de actie Solidaridad.

Bij de uitgang graag uw bijdrage om de onkosten te bestrijden.

Dit is - zo gezegd - de Spaarndamse Volkskerstzang.

H A R T E L I J K W E L K O M !!

ZONDAGSSCHOOL SPAARNAMDAM.

KERSTFEEST.

De leiding van de zondagsschool te Spaarndam nodigt iedereen uit die wil komen kijken en luisteren naar spel, zang en verhaal op ons Kerstfeest, dat wij houden op ZONDAG 22 DECEMBER om 17.00 uur in de OUDE KERK.

Van harte welkom en tot ziens.

De leiding.

POLITIEKE VORMING VOOR VROUWEN

Politiek (n)iets voor jou?

In deze cursus kun je er -samen met andere vrouwen- achter komen of je er belang bij hebt je aktiever met politiek bezig te houden.

We hopen dat je in deze basiskursus zin krijgt er een begin mee te maken.

We starten bij ieders eigen situatie en halen de politiek dichterbij.

Tien weken praktisch en aktief aan de slag: we leren van elkaar en elkaars ervaringen, (leren) diskussieren en gebruiken informatiemateriaal.

De cursus is niet partijgebonden en wordt georganiseerd door SOPHIE, een stedelijke overleggroep die het vrouwenwerk in Haarlem wil ondersteunen en aktiveren.

plaats: Zero, Bakenessergracht 8 H'lem

dag: vrijdagochtend van 9.00 - 11.30 uur

data: 17 januari t/m 28 maart 1986

tarief: f 25,== inclusief materiaal

peuteropvang kan worden georganiseerd

Inlichtingen en aanmeldingen:

tel. 277171 (Annelies Box)

tel. 360820 (Mieke Brouwer)

tel. 331290 (Ellen v.d.Kolk)

strooizout te koop

Haarlems Dagblad
6-11-85

HAARLEMMERS
gladde stoep?...
zand erover

Gladde stoepen veroorzaken menig ongeluk.
Voor f. 5,- kunnen inwoners van Haarlem vanaf 1 december a.s. bij de gemeentereiniging een zak van 10 kg. zout kopen.
U kunt hiervoor op werkdagen van 8.00 tot 12.00 uur en van 12.30 tot 16.00 uur terecht aan de Oudeweg 93, telefoon (023) - 319158.
Het zout kan echter ook bij u thuis bezorgd worden.
Als u vóór 1 december a.s. f. 5,- overmaakt op giro nr. 258292 onder vermelding van "stoepenzout" en uw juiste naam en adres, dan bezorgt de gemeentereiniging de zak zout nog voor de feestdagen bij u thuis.

privé

"BEDANKT EN TOT ZIENS"

Langs deze weg willen wij alle bewoners van Spaarndam-West gedag zeggen en vooral bedanken voor de leuke tijd die wij hier hebben gehad.

Wij zijn, toen we hier, ruim vier jaar geleden kwamen wonen, direct in het dorp opgenomen en deelden vaak mee in de "oogst" van o.a. sperciebonen, prei en bloemen van de tuintjes.

Dat vonden wij ontzettend leuk!

Ook de interesse tijdens de zwangerschap en de felicitaties bij de geboorte van Kicki, waren enorm!

Ons huisje is echter, in verband met onze gezinsuitbreiding te klein geworden. We hebben nu een erg mooi, groter huis met een tuin, wat natuurlijk erg fijn is.

We hopen dat we het in Heemstede net zo fijn zullen krijgen als we het hier altijd hebben gehad.

Wij wensen U allen het beste en hopen dat de nieuwe bewoners van Westkolk 6 het ook zo naar hun zin zullen krijgen. Tot ziens allemaal!

Willem, Irene, Kicki
en Snuiter Janse

JEUGDRUBRIEK

OVER OPA'S EN OMA'S

Redactieleden:

Rachel Blazer
Marco van Kimmenaede
Edwin Roos
Robin Westerman

Ik heb twee oma's. Een oma is 67 de andere is 82. Ik heb ook nog een opa, die heeft nog een type-machine en een hele oude reken-machine. Mijn oma van 67 gaat altijd mee met m'n boot en m'n oma vaart ook wel eens zelf. Dat heb ik m'n oma zelf geleerd. En met m'n andere oma ga ik meestal monopoly of scrabble doen. Dàg!

Robin

Ik heb een opa en oma. Die zijn heel aardig. Ze zijn ongeveer tussen de zestig en zeventig jaar. Als ik daarheen ga krijg ik meestal zakgeld. De éne oma rookt en de andere niet. Als ik er ben ga ik meestal een spelletje doen of ga een beetje kletsen. Mijn opa en oma's wonen allemaal in Amsterdam.

Edwin

Sinterklaas als opa

Mijn opa die heet Sinterklaas zijn vriend die is een pieterbaas die pieterbaas neemt altijd cadeotjes voor me mee. Een keer was ik daar en ik dacht, hé die pieterbaas neemt tegenwoordig geen cadeotjes meer mee: op een dag kwam die pieterbaas en ik vroeg aan m'n opa, hoe heet u nog meer dan Sinterklaas en wat denk je dat ie zegt: pieterbaas en hoe heet die pieterbaas dan nog meer en hij zegt: Sinterklaas. O ja, mijn opa is ook nog een echte heer.

Rachel

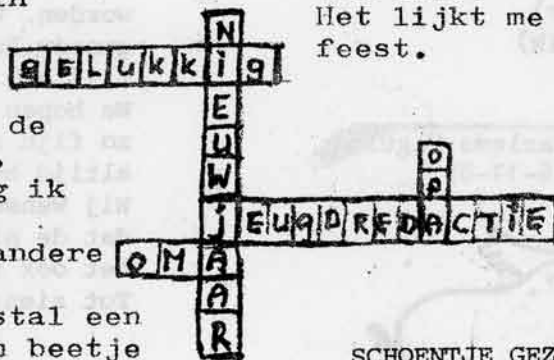
Mijn echte opa

Mijn opa die 70
mijn oma die is 64
Ze zijn heel erg aardig.
Als we daar zijn krijg ik altijd snoepjes.
Als ik bij hen ga logeren mag ik altijd lang opblijven.
Mijn opa houdt erg van blok-fluïtmuziek.
Ik speel zelf ook blokfluit en dat vindt hij heel leuk.
Nou, ik stop hoor, dàg!

Rachel

Mijn opa geeft in december een feest.
Dan gaan we bowlingen.
Omdat mijn opa dan 75 jaar wordt.
Dan geven we met de hele familie een kado.
Het lijkt me erg leuk op het feest.

Marco

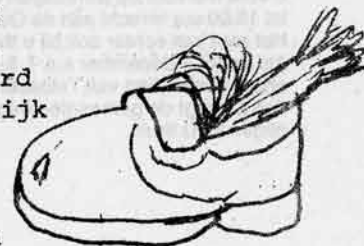

SCHOENTJE GEZET

ernstig smoeltje
bij schoen én pantoefel
gezet bij verwarming
vlak bij de deur
schaaltje met water
voor dorstend paard
klein stukje wortel
voor 't beest bewaard
heel luid en duidelijk
zingend een lied
voor Sinterklaas
en Zwarte Piet
dan gauw naar boven
oogjes gesloten
dromend al héél snel
van morgen, héél vroeg
als 't schoentje gevuld is
't schaalte water geleege is ...

...
klein smoeltje van 3-jarig menskind
volledig onschuldig, volop vertrouwend,
gelovend en hopen op 't goede van Sint.

Ageeth

Opa's en oma's.

Ze zijn er gewoon en nooit weg te denken uit je leven. Het zijn je ouders, de schoonouders, maar bovenal zijn het grootouders, de opa en oma van je kind. En hoe begint het? Door de geboorte van je kind zijn ze van ouders tot grootouders geworden, een nieuwe fase in hun leven.

Ze zijn weer regelmatig terug in de tijd, trekken vergelijkingen, herkennen veel van hun eigen kind en hebben opeens, veel meer nog dan vroeger tijd voor spelletjes, stem voor liedjes.

Opa en oma, hoe belangrijk in het leven van je kind. Zij zijn het meestal waar je kind voor het eerst van zijn leven gaat logeren: zij zijn degenen met wie je kind al heel jong zo'n speciale band heeft, in wie het vertrouwen heeft. Het is dan ook vooral in de peuter- en kleuterperiode dat het kind zo'n heerlijke onbevangen contact heeft met zijn grootouders. In die periode ook zien opa en oma hun kleinkind waarschijnlijk meer dan als het groter is.

Vaak kijk je met verbazing naar het geduld dat wordt opgebracht wanneer ze met hun kleinkind bezig zijn en soms ook sta je paf van de energie die ze bezitten.

Opa's en oma's.

Ze horen erbij te zijn als er feest is en meestal zijn ze er ook bij. En als je dan het hele jaar door geen tijd voor hen hebt gehad, dan is er gelukkig nog Kerstmis en Oud en Nieuw. Op die dagen wordt er toch stil gehoopt op een bezoekje van de kinderen, de kleinkinderen, want op die dagen wil je gewoon weer even proeven van de gezinssfeer, de gezelligheid van vroeger, een huis vol stemmen. En niemand kan dat de opa's en oma's kwalijk nemen, evenmin je het de kinderen kwalijk kunt nemen als er een jaar komt waarop ze eens liever met hun eigen gezin Kerstmis willen vieren. En dan kan het gebeuren dat je opeens weer samen bent en met z'n tweeën Oudjaar viert. Maar dan, op Nieuwjaarsdag zullen ze toch weer komen: die traditie zal niet zo gauw verdwijnen!

Opa en oma.

Als je het nog maar net bent, ben je meestal nog niet zo op leeftijd, maar als je kleinkinderen niet meer bij je op schoot willen en ze het te druk hebben

met hun eigen bestaan, dan zit je in de herfst van je leven of misschien zelfs al in de winter. Wanneer je dan op het eind van het jaar terugblijkt kan het gebeuren dat je in dat jaar iemand hebt verloren, ziek hebt zien worden. De angst voor het 'ouder worden' kan je dan soms plotseling overvallen.

Je ziet je kleinkinderen groter worden, je volgt hun stappen soms met een bezorgdheid alsof het je eigen kind betreft. En je voelt je gelukkig als blijkt dat ze je niet vergeten, als blijkt dat je als opa en oma gewoon een heel belangrijke plaats inneemt in het leven van je kleinkind. En dat is eigenlijk hetgene wat ik alle opa's en oma's toewens: Een gelukkig leven met mensen om je heen die van je houden, voor wie je iets kunt betekenen, die inhoud aan je leven geven, zodat je gelukkig en tevreden kunt zijn.

Een gezond en 'n fijn 1986!

OPA EN OMA

Ageeth Kroon

Als ik kijk naar de opa en oma van mijn kind, wanneer ik zie hoeveel plezier zij met hun kleinkind beleven, hoe deze drie levens al zijn verweven tot een web van liefde: wanneer ik kijk naar deze gewone opa en gewone oma maar zo bijzonder omdat ze van mijn kind zijn, wanneer ik proef hoe in hun hart soms droefenis is om 't vliegen van de tijd, het groter worden van hun 'kleine meid' en er misschien zelfs over jaren al een beetje sprake is van verval omdat mét het groter worden de tijd wat minder worden zal voor zomeer even op bezoek op schoot kruipen met een boek ...

wanneer ik naar dit alles zie kan ik begrijpen dat de angst voor 't razen van de tijd de angst voor ziekte, ouderdom, eenzaamheid bij iedereen, maar speciaal bij opa's en oma's soms heel sterk aanwezig kan zijn ...

Ageeth

HARTELIJK DANK !!!

In het afgelopen jaar is het typewerk voor het "DORPSORGAAN" voor een belangrijk deel verzorgd door de dames:

VAN AMERONGEN; VAN HEMMEN; VAN DER HEIJDEN en VAN VELZEN.

De verschijning van dit blad werd in 1985 mede mogelijk gemaakt door de welwillende hulp van:

R.BALM-MOERKERK; M.DIBBITS-VAN VELZEN; E.HUTTINGA; J.LOERAKKER-DE VRIES;
H.J. OUD; B.RADEMA-METZELAAR; M.TIJSSSEN; F.VALLENTGOED-KUIJZER; G.VERDURMEN-
HOEK en N.WIJTSMA-OVERSTEEGEN, deze mensen hebben, samen met LEDEN VAN DE
REDACTIE, het stencilen, de ordening en de bundeling verzorgd.

Voor de bezorging tekenden:

R.BALM-MOERKERK; E.HALEWIJN; E.HUTTINGA; B.RADEMA-METZELAAR; CANDY VERDURMEN;
ANNE-FRANCES DE VRIES; PIETER DE VRIES en enkele LEDEN VAN DE REDACTIE.

Voor al deze hulp is een bijzonder woord van dank op zijn plaats.

